

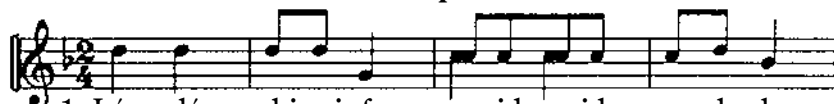
2006. MÁRCIUS

HOPP, HOPP, KATONA,
FELÜLÖK A CSIKÓRA.

Szivárvány

Népi dallam – GÁSPÁR JÁNOS

1. Láng, láng, ki-csi fa, majd, majd, va-la-ha

be-lő-lem is lesz egy ki-csi lo - vas ka - to - na.

2. Ló, ló, paripa,
száján zabola,
gyí te, gyí te, tüzes csikó,
vágass amoda!

3. Lebben a sörény,
félre, kis legény!
Árkon-bokron, mint a fecske,
átrepülök én!

Föl a zászlóval magasra,
Egész világ hadd láthassa.
Petőfi Sándor

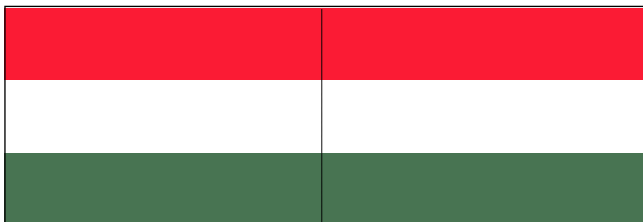

Anya keze simogat.
Apa keze védelmez.
A kislányok babáznak,
főzőcskéznek, hogy jó
anyukák, a kisfiúk vívnak,
birkóznak, hogy bátor, erős
apukák legyenek. Reméljük,
hogy sosem kell igazi csatába
mennük, mint a hajdani
édesapáknak, de szívében
minden kisfiú és minden
bácsi vitéz harcos.
Mint Petőfi Sándor vagy
Kossuth Lajos. Március 15-én
rájuk emlékezünk
büszkeséggel.

A magyar zászló színei a hősök vérét, a hit
tisztaságát és a zöld reményt jelképezik.

A sávok hosszanti irányúak.

Vágjátok ki, kettéhajtva csippentsetek a
közepébe pálcikát, majd ragasszátok össze.

ÁGH ISTVÁN
Életfa

Tükrös tavasz közeledik,
fám fölülről fényesedik,
madár szól a felső ágán,
koronája szivárványán,
első szava bimbót hajt ki,
nekem se szabad hallgatni,
másik szavára virágok
nyílnak, sípolok virágot,
harmadik szavára gyöngyöt,
serkentünk zöldpihés gömböt,
gyöngyöcskét gömbbé, gyümölcsé,
mintha tél se lenne többé.

**Ilyen nemzetiszínű szalagrózsát,
kokárdát viseltek 1848-ban a
szabadságharcosok. Vágjátok ki,
tűzzétek a blúzotokra, úgy
énekeljétek a Kossuth-nótákat.**

Angyal Nikolett, Nagybánya

Domokos Ádám, Gyergyócsomafalva

ZÁGONI BALÁZS

Barni, a királyfi

Barni egy időben
sok királyos mesét
hallott, és sok kirá-

lyos rajzfilmet látott. Tudta, hogy a királyoknak van feleségük, akit királynénak hívnak, a lányukat királylánynak, a fiukat pedig királyfi-

Barni egyik reggel úgy ébredt, hogy ma ő egy igazi királyfi, és akik körülötte vannak, azok az ő hűséges szolgálói.

– Nicsak, a dajkám is felébredt – gondolta, amikor Anya elhúzta a sötétítőt, majd odajött, és egy puszit nyomott az orrára.

– De a komornyik még mélyen alszik – állapította meg, mert Apa éppen a fal felé fordult.

– Az udvari főszakács pedig készíti már a finom reggelit – mondta, amikor látta, hogy Anya a konyhában forgolódik.

El is kiáltotta magát:

– Királyi kakaót kérek!

És máris futottak a szolgák, hogy teljesítsék őfelsége parancsát. Igen ám, de micsoda szörnyőség: Anya, az udvari főpohárnok, megállapította, hogy a királyi konyháról kifogyott a kakaó! Szalasztotta is azonnal Apát, az udvari hoppmestert, hogy fusson Anyához, a királyi kincstárnokhoz, az pedig adjon három ezüst tallért Apának, a királyi hadvezérnek, aki lóhalálában vágtsa ki vitézeivel, és vissza se térjen egy nagy doboz, finom kakaó nélkül.

Közben Anya, az udvari dajka, szépen felöltöztette a királyfit, ezalatt pedig Apa, az udvari bolond grimaszkodott, nyelvet öltött, és vicceket mesélt neki.

Hamarosan érkezett a hírrel az udvari főszakács, hogy a királyi hadvezér szerencsésen visszatért a kakaóval, így az udvari főpohárnok máris kiszolgálhatja őfelségét.

– Forró lesz, vigyázzon, hogy meg ne égesse a fenséges itallal felséges nyelvét.

– Az ágyban akarom meginni a kakaót! – mondta ekkor a királyfi.

Ekkor minden alattvaló megtorpant, és szörnyülködve nézett a királyfira.

– Hallatlan! – kiáltott a dajka, az udvari főszakács, az udvari főpohárnok, a királyi kincstárnok, de legfőképpen Anya.

– Felháborító! – kiáltott a komornyik, az udvari bolond, az udvari hoppmester, a királyi hadvezér, de leginkább Apa.

– Őfelsége azonnal ugorjon ki az ágyból, és üljön az asztalhoz, különben elkésünk az óvodából. Azt a királyi nemjóját!

Barni királyfi nagy nehezen kikászálódott az ágyból. Úgy döntött, hogy nem ellenkezik, tudta ugyanis, hogy egy bölcs királynak, s annál inkább egy bölcs királyfinak néha azt kell tennie, amire alattvalói kérik.

A SZOMORÚ KIRÁLYKISASSZONY

Magyar népmese

Egyszer volt, hol nem volt, volt a világon egy király, annak volt egy gyönyörűséges szép lánya, aki mindig szomorú volt. A király kihirdette az országban, hogy aki megnevetteti, annak adja feleségül fele királyságával együtt.

Élt abban az időben egy pásztor, volt egy kis aranyszőrű báránykája. Aki hozzányúlt,

úgy odaragadt, mintha csak belőle lett volna kinőve. Kihajtotta legelni, arra ment egy eladó lány, megsimogatta, s mindjárt odaragadt. Elkezdte a pásztor:

– Hőj elő, hőj elő, édes aranyszőrű báránkám, szöröd szálán a nagylány.

Arra ment egy pap, ráütött botjával a lányra:

– Ej, te nagy bolond, mit töltöd itt az időt?

Mindjárt odaragadt. A pásztor elkezdte:

– Hőj elő, hőj elő, édes aranyszőrű báránkám, szöröd szálán nagylány, nagylány hátán pálca, pálca végén pap.

BAK SÁRA rajzai

Arra ment egy asszony sütőlapáttal a kezében. Ráütött a sütőlapáttal a pap farára.

– Ugyan, tiszteletes uram, minek bántja azt a szegény lányt?!

Ez is odaragadt. Megint elkezdte a pásztor:

– Hőj elő, hőj elő, édes aranyszörű báránycám, szöröd szálán nagylány, nagylány hátán pálca, pálca végén pap, pap farán lapát, lapát végén asszony, asszony karján katoná, katoná kezében kantárszár, kantárszáron paripa, paripa farán vászon, vászon vé-

Arra jött egy katoná, vezetett egy paripát. Megfogta az asszony karját csintalanságból, mindjárt odaragadt.

Megint elkezdte a pásztor:

– Hőj elő, hőj elő, édes aranyszörű báránycám, szöröd szálán nagylány, nagylány hátán pálca, pálca végén pap, pap farán lapát, lapát végén asszony, asszony karján katoná, katoná kezében kantárszár, kantárszáron paripa.

Jött egy takács a vászonnal, rávágott a paripa farára.

– Ejnye, be szép paripa!

Azzal ez is odaragadt. Elkezdte a pásztor:

– Hőj elő, hőj elő, édes aranyszörű báránycám, szöröd szálán nagylány, nagylány hátán pálca, pálca végén pap, pap farán lapát, lapát végén asszony, asszony karján katoná, katoná kezében kantárszár, kantárszáron paripa, paripa farán vászon, vászon vé-

gén takács.

Amint így terelgette őket előre, arra ment a király a szomorú lányával. A királykisasszony, ahogy ezt a furcsa menetet meglátta, olyan jóízűt nevetett, hogy majd eldőlt bele.

A király örömeiben magához hívatta a pásztort, nekiadta fele királyságát meg a szép lányát. Megesküdtek, nagy lakodalmat csaptak, még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Március

Köszöntelek, kedves, szép március! Ibolyaillatú, langyos leheletedet érzem már a levegőben. Zöld szőnyeget látom már kiterítve a halmonkon. Lábad nyomán kizöldül a fű, előfehérlik az hóvirág, és előkéklik az ibolya.

Kedves hónapom vagy te nékem. Te vagy az egyetlen, akit hívunk, és akit epedve vár mindenki. Felőled álmodoztunk a télen a kályha mellett. El-eltűnődtünk: hol vannak a virágaid? Hol vannak a madaraid? Mit csinál most a fecskénk? Mit csinál most a gólyánk?

Már úton vannak. Valahol a tenger felett száll felénk egy nagy fehér felhő. Azok a gólyáink. És száll egy nagy fekete felhő. Azok a fecskéink.

Gárdonyi Géza

FORRÓ ÁGNES rajza

HÁTA BÁRSONY, HASA VÁSZON,
SZEME PILLA, FARKA VILLA, FEJE BOT.
MI AZ?

SZILÁGYI DOMOKOS

Tavaszdik

Illan a, tűnik a hó,
olvad a, reccsen a jég,
itt is, amott is a friss
fű ki-kidugja fejét,
bomlik a, pattan a rügy,
égre sivít föl a fütty,
fák közt surran a szél,
s a mély-kék ég üvegén
fecskecsapat csivitel.

Rajz: Kaszta Attila, Hadadnásd; Tempfli Bernadette, Marosvásárhely

SZALAI BORBÁLA

Süni Samu

Süni Samut odújából
kicsalta a kikelet...

– Jó, hogy megjött már a tavasz,
kezdtem unni a telet!...

S amint éppen nyújtózkodik,
arra ballag Nyúl Jenő:

– Szép jó reggelt! Süni pajtás,
elég későn bújsz elő!

Látod, én már fel is vettem
halványszürke öltönyöm.

Valahányszor jön a tavasz –
új ruhába öltözöm.

Te még mindig ezt a kopott,
tüskés gúnyát viseled?

Ejnye, ejnye, Süni komám,
elég ósdi viselet!

Ha akarod, elmehetünk,
felkeressük a szabót:
varr ő neked puha prémből
új nadrágot, új zakót...

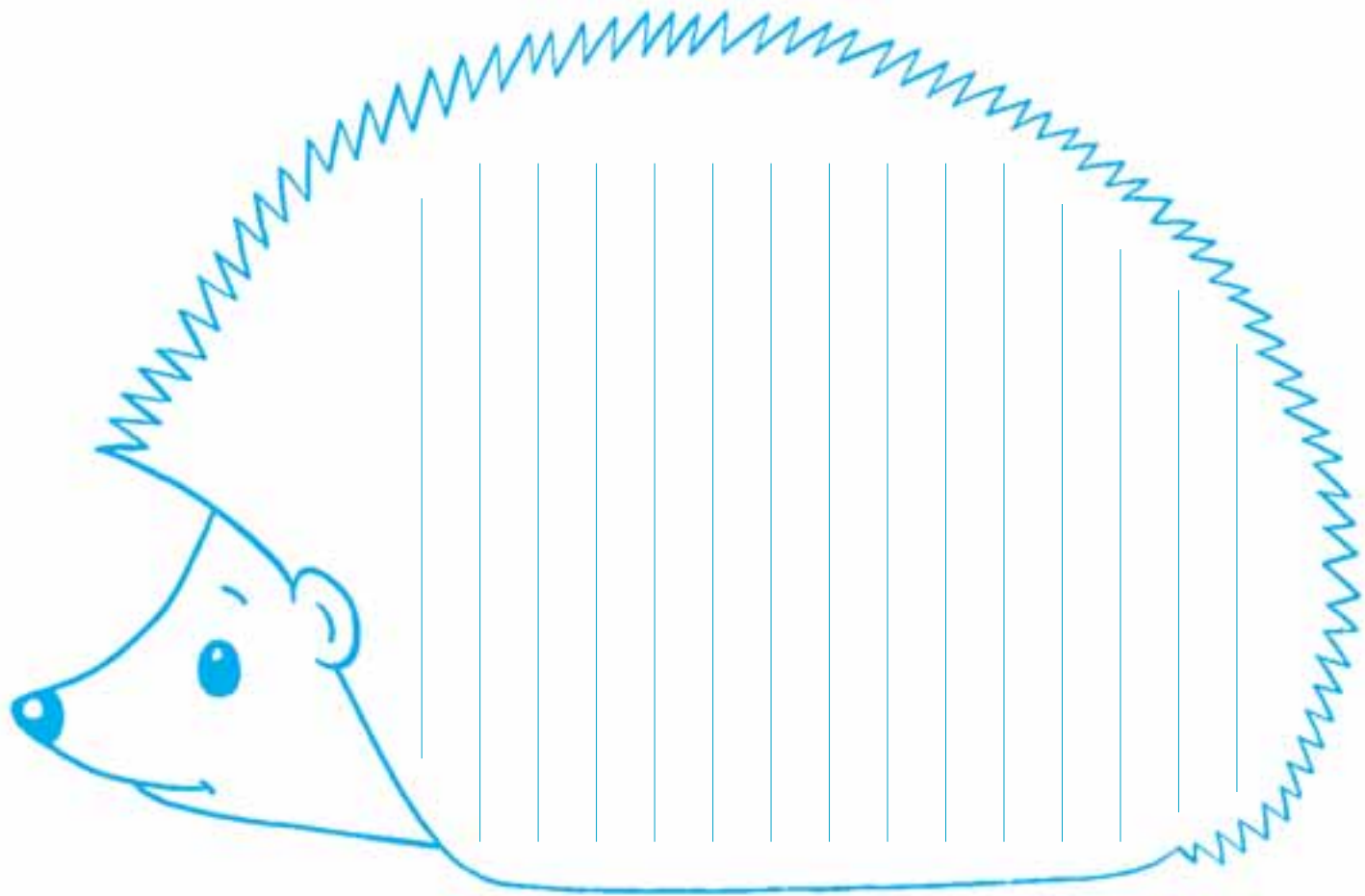
– Nincs szükségem a szabóra!

Régi ruhám megteszi.

S ha nagyon kell, tüskéimet
majd köszörűs hegyezi!...

Vágjátok ki a 11.
oldalt, és
5 színes csíkot
a lapok széléről.
Metsszétek
hosszan a süni
oldalán futó
vonalakat, és
szőjétek neki
színes kabátot a
rajz szerint.

Kátai Annamária,
monói tanító néni
ötlete alapján

Gólya viszi a fiát

Két gyermek összefogott kezére ültet egy harmadikat. A dal végén leteszik. A „harmadik” lehet egy baba vagy mackó is.

Kedves gyerekek!

Muzsikál a tavasz körülöttünk, muzsikál ennek a Szivárványnak négy oldala is. A többi lapján és a ti leveleitekben pedig a színek, a szavak, a jókedv muzsikál. Tele is van vele a szívünk, a szerkesztőség és a Posta-rovat. S akik megtöltötték: **Darvai Botond**, Kolozsvár; **Farkas Alexandra**, Nagykároly; **Józsa Boglárka**, Kökös; **Bálint Hanna**, Marosvásárhely; **Simon Szilárd**, Marosfelfalu; **Erdei Debora**, Völcsők; **Komáromi Enikő**, Érkörtvélyes; **Péter Norbert**, Székelyudvarhely; **Lemhényi Laura**, Gyergyószentmiklós; **Petkes Éva**, Désháza; **Antal Izabella**, Zetelaka; **Szabó Norbert**, Kárásztelek; **Horváth Szilárd**, Both Tamás, **Ferencz-Deák Botond** és **Bíborka**, Gelence; a **gyergyószentmiklósi** Fogarassy Mihály I. A; a **marosvásárhelyi** M. Viteazul Iskola II. D osztálya; a **sárvásári** I.; a **szilágysomlyói** II. A; az **erdőfülei** I.; a **csíkmenasági** I.; a **csíkjenőfalvi** I. osztály.

FIGYELJ! JEGYEZD MEG!

Új telefonszámunk:
0264-418001

Új e-mail címünk:
napsugar@clicknet.ro

**KERESD
MEG,**

melyik ké-
pecske illik
pontosan a
nagy rajzba.

SZÍNEZD KI!

TOMOS
TÜNDE
rajza

VEZESD

fészkükhöz a madarakat.

BAK SÁRA rajzai

RAJZOLD

melléjük a nevük
szerinti jelet.

CINKE

FECSCHE

GERLE

HARKÁLY

GÓLYA

KICSIK MESÉJE

A VADGALAMB ÉS A SZARKA

A VADGALAMB A SZARKÁT KÉRTE MEG,
HOGY TANÍTSA MEG A FÉSZEKRAKÁSRA. A
SZARKA SZÍVESEN ELVÁLLALTA A TANÍ-
TÁST, ÜGYESEN RAKOSGATTA AZ ÁGAKAT,

S KÖZBEN MONDOGATTA:

– CSAK ÍGY, CSAK ÚGY! CSAK ÍGY, CSAK ÚGY!

A VADGALAMB ERRE MINDIG AZT FELELTE:

– TÚDOM, TÚDOM, TÚDOM!
VÉGÜL A SZARKA MEGHARA-
GUDOTT.

– NO, HA TUDOD, CSINÁLD
MAGAD! – S OTTHAGYTA A
FÉSZKET FELE MUNKÁJÁBAN.

A VADGALAMB AZÓTA SEM
ÉRT A FÉSZEKRAKÁSHOZ.

FORRÓ ÁGNES rajzai

SZABÓ LŐRINC

Tavaszelőtt

Esett, az ég most is borús,
de a madarak hangosak,
pitty-pitty zeng az eresz alatt
és ví-ví és csirip-csarap,
s száz más, ugráló, csivogó,
érthetetlen kínai szó,
melyet ma mégis minden ért.
Éjjel a tavasz ideért!

Kip-kop, zene az élet, muzsika,
dal zeng, ha megütöm a képet, asztalt,
zenél az élet, a cipőm, az aszfalt.

Kosztolányi Dezső

Tavasszal minden muzsikál.

**A madarak ezer hangon fújják,
de van néhány ütőhangszeres is köztük.
A gólya a csőrét ütögeti össze: kelep-
kelep. Kelepel a kasztanyetta két
falapocskája is a spanyol táncosnő
tenyerében. A bambuszcső hangja
melegebb, a cintányér élesen csattan.**

**Csin-csin... Bekötött szemmel is kitalálsz,
melyik üvegben van a legkevesebb víz:
az cseng a legmagasabb hangon.**

LÁSZLÓ NOÉMI

Tavaszi zsongás

Kár, kár, krú, krú,
négy vén varjú
vizsgálga, milyen lesz a
sarjú.

Csip, csip, nézd csak:
három csélcsep
verebecske porban fürdik –
mi a hézag?

Gá, gá, gí, gí,
két lúd így rí,
pedig arra tanították:
nem kell sírni.

Kelep, kelep –
jók a szelek;
tető fölött ül a gólya,
tető alatt gézengúzok
verekszenek.

A fakopács kipikopiját utánozza
a xilofon. A különböző hosszúságú
fa- vagy fémlapokon nemcsak a
ritmus, a dallam is megszólal.

Az afrikai xilofon
hangját üres,
szárított tökök
erősítik fel.

A húros és ütőhangszerek után
áprilisban a fúvós hangszerekről
mesélünk, és egy trombitás
bélyeget kell majd kivágnotok a
Szivárványból. Azzal be is telik a
gyűjtőlapotok. Küldjétek el közösen
a csoporttal, az osztállyal.

Vágd ki a bélyeget, és
ragaszd a gyűjtőlapra!

**A dob őse: agyagedény
szájára kifeszített bőr.**

Aki nem lép
egyszerre...

**A katonadob
ütői követ-
hetetlenül
gyorsan
peregnek.**

Itt látható a nagyhírű bűvész!
A lábával karikázik,
a kezével citerázik,
az orrával orgonázik,
a fülével figurázik,
a szemével gurgulázik,
a szájával vacsorázik!

Weöres Sándor

Kezével, lábával, talán
még az orrával is kalim-
pál a dobos, hogy ennyi
hangszer megszólaljon.

Bim-bam! torony üregében
érc-hang pihen el az éjben.

Weöres Sándor

Ütőhangszer a
csengettyű, a kolomp
és a templomotok
nagyharangja is.

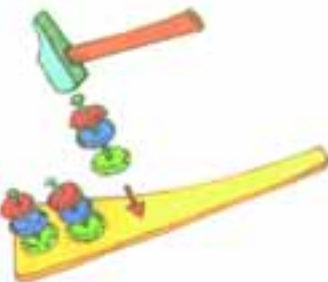
Sári a spanyol csörgő-
dobot utánozza. Édesapja
falapocskára fémdugókat
szegezett lazán.

A zenélő létrát is
felnőtt készítette.
Kisebb-nagyobb
faágak, parafa-
dugó, zsineg kell
hozzá.

A triangulumot ma-
gad is összeállítha-
tod három nagy
szögből, gumból.

Ha nehezen is, ha úgy is tett, mintha mindörökre maradni szeretne, a tél lassacskán szedelőzködni kezdett. No, nem ment el egészen: egy-egy északos hegyoldalon és a hegyek sötét szurdo-kaiban még tartja magát egy-egy hófolt, de ez senkit se ijeszt meg, hiszen a magas hegyeken még májusban is fehérlik egy-egy kevéske hó, amikor lenn a völgyben a cseresznye érik.

**Erdei Debora,
Völcsök**

Tagadhatatlan imár, kedves Barátaim, hogy itt van, napokon belül benyit hozzánk a Tavasz. Így, nagy Té-vel. Kedves feleségem, Típetupa is már alig várja, hogy gyöngyvirágot tűzhessen a kalapom mellé. Igaz, a gyöngyvirágnak csak tova

hónap végén jön el az ideje, de én máris nagyon várom, mondom, családotul. Madár is, Nyúl is mondogatja, hogy itt az ideje a Tavasznak. Várja egyébként az én Öregbácsi Barátom is (aki a rólam szóló történeteket ír-

**Lázár Andrea,
Kásonzfeltíz**

ta, és akinek levelemet diktálom), pedig az ő kalapja mellé senki se tűz gyöngyvirágot, még kakasmandikót se.

Hát ti, kedves Gyerekek, várjátok-e? S ugyanbi-za miért?

Az az igazság, hogy a Tavaszt

mindenki szereti. Mint minden évszakot egyébként, mert mindenik szép, a tél is az – de meg se haragudjatok, mi ketten Típetupával és a barátaim is a Tavaszt szeretjük a legjobban.

No, ha várjuk, azt üzente, hogy egy szempillantás alatt meg is érkezik hozzánk. Sok-

Balázs Gergő, Sárvásár

felé talán már meg is érkezett.

És közeledik a Kikelet legszebb ünnepe, a Húsvét is, amikor Krisztus Urunk szenvedésére, kereszthalálára és Föltámadására emlékezünk. Ez éppen a húsvéti vakáció-

tok ideje, a tanév utolsó vakációja. De addig még van egy kis hó-rukk.

Egyelőre örvendezünk együtt az érkező tavasznak, én pedig első osztályos barátaim legelső, saját kézzel írott leveleinek. Elárulom: ezzel szerzitek nekem és kedves feleségemnek, Típetupának, de Öregbácsi Barátomnak is a legnagyobb örömet, hiszen az ő unokái már megnőttek, és most már ti vagytok neki a legkedvesebb aprónépe!

Melyhez hasonló jókat,
CSÍPIKE

**Keresztes Henrietta,
Marosvásárhely**

Címlap:
Székel Pajos Norbert,
Gyergyószentmiklós;
Kovács Orsolya,
Kolozsvár

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVII. évfolyam, 293. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: napsugar@clicknet.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 1,2 lej**

Nálunk, Koltón még nagyon hideg van,
és semmi jele a tavasznak. Itt a legtöbb
ember zöldségtermesztéssel fog-
lalkozik, de nem csak erről híres
a falum, hanem a Teleki Kastély-
ről és nagy költőnkéről, Petőfi Sán-
dorról, aki itt töltötte mézesheteit fele-
ségével, Szendrey Júliával. Sok szép
verset is írt itt.

Ladányi Máté, Koltó

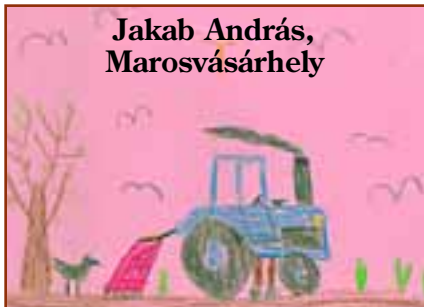

Liber Brigitta, Bethlen

Farsang elmúlt,
Télnek vége,
Kedves Tavasz,
Jöhetsz végre!
Várunk téged
Nap mint nap,
Hozz virágot,
Madarat!

**Dembrovski
Fabiola,
Hosszúmező**

▲ **Simon
Klementina,
Gyergyóalfalu**

**Jakab András,
Marosvásárhely**

Jön a tavasz, elszáll a tél.
Csörgedezik a patak.
Fickándoznak a halak.
Rövid az éj, hosszú a nap,
Csiripelnek a madarak.
Cseh Krisztina, Nagyvárád

Hajdó Zsombor, Kovászna

Ha én virág lennék,
Fehér színben lennék.
Tavasszal kibújnék,
Tavasz végén hervadoznék.
Fehér szirmom, zöld levelem,
Hóvirág lenne a nevem.

Papp Szende, Gyergyószentmiklós

Jaj, de szép a hóvirág,
gyönyörű, mint a világ!
Itt a tavasz, ott a tavasz,
Meleg legyen ez a tavasz.

Tóth István, Menyő

◀ **Kocsis Liza, Zimándújfalu**

Csipike, ébredezz,
nyisd ki az ablakod!
Zümmögnek a méhek,
nyílnak a virágok!
Újra itt a tavasz!
Kiabál és zengi:
bogár, darázs, mókus,
madárka és süni.

**Mihók Helga,
Gyimesközéplek**

A madárka szálldogál, hazájába siet már.
Almáfanak tetején hamarosan hazaér.
Levelet ír Csipikének, gazdája kocsijába érnek.
Indul máris a levél, Csipikéhez odaér.

Tőkés Tamás, Marosvásárhely

Megjött a tavasz,
elfutott a tél.
Örül a világ,
kinyílik a hóvirág.
Sok madár visszajött,
fecske s a gólya,
építik fészüket
nagy szorgalommal.

Dumitrașcu Dóra, Csíkszereda

**Szabó Szende,
Marosvásárhely**

Tavasszal a fák rügyeznek,
Nyáron pedig kizöldülnek,
Ősszel gyorsan levetkőznek,
Télen pedig dideregnek.
Schneider Renáta, Nagybánya

Márcisban hóvirág,
Áprilisban gyöngyvirág,
Májusban az orgona
Hirdet tavaszt mosolyogva.

Orzac Lilla, Nagybánya

**Réman Krisztina,
Marosvásárhely**

**Péter Róbert,
Felsőboldogfalva**

**File Levente,
Újszékely**

Kizöldül a sok fa, s vele együtt a kamilla.
Örvendezik a sok gyerek,
Hóvirágot szedni mennek.

Szász Barna, Marosvásárhely

Törpikék figyelik a gyerekek vidám játékát.

A nagyvárad Evangélikus Óvodában Nyitrai Andrea óvó néni naponta elvezeti német csoportos óvodásait a mesék varázslatos birodalmába.

Őszanyó feje tök, gombjai gesztenyék, köpenyén őszi levelek tarkállnak.

Meseország lakói mellett mindig a legfrissebb gyermekmunkák pompáznak.

A babaházban nemcsak a lányok tesznek-vesznek otthonosan.

